

TÁ EG SÚKKLI



Frída og bróðurkonan Jóhanna við Streym eru báðar við á liðnum í ár



Jonhard er í dag fimm ára gamal og staðfestur frískur

Í ferðaliðinum til Danmark var øll familjan uttan dótturnar, ið blivu verandi í Klaksvík. Í samráð við leiðsluna í skúlanum bleiv avgjørt, at dótturnar skuldu halda fram við skúlagongdini og í dag er Frída serstakliga glað fyri ta hjálp, ið leiðslan var.

- Tær vóru sum nakrar eyka mammur fyri mínar dótur í hesi tungu tíðini, tí tær lótu tær verða verandi og tóku hædd fyri teimum, sigur Frída.

4x5

Tað er ein talsmanseting, ið Frída Solbjerg Augustinussen altíð fer at minnst. 4X5 sentimetrar. Tað er stóddin á svullinum, ið læknarnir funnu í heilinum á lítla soninum. Hann var staddur í lítlaheila og trýsti á ymiskt har, ið gjørdi at hann spýði og ikki fekk hildið høvdi-num beint.

Á Ríkissjúkrahúsinum varð familjan í triggjar vikur, har teir fyrstu dagarnir fóru til kanningar, læknasamrøður og fyri-reikingar til tað, ið koma skuldi. Familjan kom á Ríkissjúkrahúsið hósdagin og týsdagin bleiv Jonhard lagdur undir skurð.

Skurðviðgerðin eydnaðist væl og góðar tvær vikur seinni varð farið í holt við fyrstu kemoviðgerðina. Tá tey vóru komu miðskeiðis gjøgnum hana fingur tey boð um, at helst var neyðugt við aðraði viðgerð.

- Vit fingur at vita, at hann fór at fáa stráling móti svullinum. Eftir at hava kannað øll viðurskiftini mettu læknarnir, at besta viðgerðin var protostrálur, ið fara skynsamari við fríska vevnaðinum runt svullin enn tær radioaktivar strálur gera. Men so var neyðugt at fara uttanlands, sigur Frída og leggur afturat.

- Tá hildu vit, at hann meinti við Týskland, so tá hann nevndi,

at viðgerðin var í Houston í USA fingur vit ein lítlan kløkk. Eitt var at fara úr Vági til Danmarkar, men at fara til USA var nakað heilt annað. Tey vísadu tó okkum um, at viðgerðin var góð og nógvir danir vóru har í somu ørindum, ið bara høvdu gott at bera starvsfólkunum og viðgerðini har.

Texas

Starvsfólkini á Ríkissjúkrahúsinum hjálptu familjuni við øllum teimum praktisku viðurskiftunum og pappírnum, ið vóru neyðug í samband við ferðina, so at tey sluppu undan at hugsa um slíkt. Sostatt var ferðin til amerikanska statin Texas eins løtt og ferðin úr Vági til Keyppmannahavnar.

- Vit vóru har í 9 vikur. Fyrstu 12 dagarnir blivu brúktir til ymiskar kanningar og gera Jonhard kláran. Síðstu 7 vikurnar í USA fekk hann so 33 stráluviðgerðir móti svullinum, sigur Frída.

Viðgerðin í USA gekk betri enn væntað. Jonhard fekk ong-ar stórvegis trupulleikar av viðgerðini og kundi eftir ætlan venda heim aftur til Evropa.

Heimbygðin

Fyri familjuna var endin á viðgerðini í USA eisini heilt serlig, tí tað merkti, at næsti liður í viðgerðini var kemoviðgerðin. Og tá neyðugt var við eini fyra vikur steðgi millum stráluviðgerðina og kemoviðgerðina merkti tað, at familjan fyri fyrstu ferð í fleiri mánaðir slapp heim aftur til Vágs.

- Tað var ordiliga løgið at koma heim aftur. Vit fóru frá heitum kaffi á borðinum í september og komu aftur til eini tóm hús í februar. Jonhard skuldi verjast móti allari sjúku og skuldi tí helst ikki ferðast í almenna rúminum,

tí immunverjan var so veik av strálu- og kemoviðgerðini. Um hann fór út, so skuldi hann hava masku á. Eg hevði eisini ringt at fara heimanífrá fyrstu tíðina, men tað bilti einki, tí fólk komu heim til okkara í staðin. Men eftir einari viku segði maðurin, at nú skuldi eg út, áðrenn tað gjørdist til ein trupulleika, minnst Frída aftur á.

Í einum lítlu lokalsamfelagið sum Vágs bygd har tey flestu kenna hvønn annan, rakar slíka lagnur harðari enn í størri støðum. Og tað merkti familjan eisini

- Øll bygðin var merkt av hesum. Tá tað er eitt so lítið pláss og ein heil familja hvørjum frá einum tíma til annan, so merkist tað. Fólk vóru forvitin, men á tann góða mátan. Tað vísti, at tey hugsaðu um ein. So eg bað nærmastu familjuna endiliga fortelja tað, ið tey fingur at vita, víðari, so at fólk fólk vistu hvussu støðan var, sigur Frída Solbjerg Augustinussen.

Óveruligu boðini

Hóast sjúkraboðini vóru ein stórur skelkur fyri familjuna, so hevði øll viðgerðin gingið rættiliga væl. Í mars fór familjan til Danmark til fyrsta umfari av kemoviðgerð aftaná at hava verið í USA, og longu tveir dagar seinni kundi læknin geva teimum gleði-boðini.

- Á altjóða kvinnudegnum kom læknin inn og fortaldi, at har var einki at síggja. Hann skuldi kortini halda fram við kemoviðgerðini fyri at binda um heilan fingur, men nú varð staðfest, at hann var frískur, sigur Frída.

Tað var tó trupult at skilja boðini frá læknanum, tí sambært Fridu hevði hon gjøgnum alla viðgerðina havt ringt við at trúð, at sonurin virrhøvur var sjúkur.

- Tá vit fingur at vita, at hann var sjúkur, gekk tað ikki ordiliga upp fyri okkum. Tí vit sóu hann slett ikki sum sjúkan. Men líka óveruligt var tað, at fáa at vita, at hann var frískur, tí vit sóu hann aldrin sum sjúkan. Men vit vóru glað og lættað. Tað var kortini ikki liðugt, tí átta kemoviðgerðir manglaðu. So tað var gott at vita, at einki krabbamein var í likaminum, men vit høvdu nakað eftir á mál, sigur Frída Solbjerg Augustinussen.

Gamalt mál

Tá Frída Solbjerg Augustinussen í næstu viku setur seg á súkklu-na við kós móti Paris er tað nú við vitanini, at sonurin vann stríðið móti krabbamein. Øll kemoviðgerð er liðug og einki tekin er um, at sjúkan vendir aftur. Sonurin gongur tó enn til